

Държавна опера Стара Загора представя “Лучия ди Ламермур” от Гаetano Доницети

петък, 27 ноември 2015

5 декември 2015 година, 19 часа

"Лучия ди Ламермур" от Гаetano Доницети

опера в 3 действия, 6 картини

ПРЕМИЕРА

Режисьор Огнян Драганов

Диригент Ивайло Кринчев

Сценограф Димо Костадинов, костюмограф Салваторе Русо /Италия/

Асистент-диригент Крис МакКракън / Англия/

Асистент-режисьор Денис Иванов

Хормайстор Младен Станев, концертмайстор Паулина Колева

Помощник-режисьор Пенка Александрова

Корепетитори Светлана Денева и Деница Петрова

Субтитри Росица Михайлова

Суфльор Антонина Дойчева

Действащи лица и изпълнители

- Лучия ди Ламермур – Беса Лугичи / Косово/
- Едгардо де Равенсвуд, годеник на Лучия и враг на фамилия Аштън- Ивайло Йовчев
- Енрико Аштън, брат на Лучия- Валери Турманов
- Лорд Артуро Бъклоу , бъдещ съпруг на Лучия - Георги Динев
- Алиса , придворна дама на Едгардо и приятелка на Лучия- Нели Нечева
- Раймондо, капелан, настойник на Лучия- Пламен Кумпиков
- Нормано – началник на стражата на Енрико- Борис Тасков

Майката на Лучия- Биляна Чолакова

Свещеник – Александър Желев

Оркестър и хор на Държавна опера Стара Загора

Хормайстор Младен Станев

Концертмайстор Паулина Колева

Детско-юношеска оперна студия „Маргаритки"

Школа „ Бага-тур"

Действието се развива в края на 16 в. в Шотландия. Войната между католици и протестанти е в разгара си. Родът Аштън и родът Равенсвуд са отколешни врагове. Замъкът Равенсвуд, близо до Ламермур, е завладян от Аштън.

Либрето: Салваторе Камарано, по романа "Ламермурската годеница" от Уолтър Скот.

Световна премиера: 26 септември 1835 г., "Сан Карло", Неапол.

Първи изпълнители: Жилбер Дюпре и Фани Персиани.

Българска премиера: 24 април 1929 г., София.

Първа част – Заминаването

Първо действие

Градините на замъка Равенсвуд в Ламермур.

Замъкът Равенсвуд е станал притежание на лорд Енрико Аштън. Старият лорд Равенсвуд е убит, но победителят все още не се чувства господар: синът на Равенсвуд, Едгардо, е останал жив... Енрико се оплаква пред капелана Раймондо. Единствено изгоден брак на сестра му Лучия може да подобри финансовите затруднения на фамилията. Подобна възможност предлага съюзът с могъщия лорд Артуро Бъклоу. Но Лучия отказва да приеме подобно предложение. Раймондо обяснява този отказ със скръбта по наскоро починалата им майка. Нормано, началникът на стражата в замъка Равенсвуд, открива на Енрико истинската причина за отказа на Лучия – тя обича Едгардо Равенсвуд. Младежът често посещава градината на замъка, за да се срещне с любимата си, дори с риск на живота си. Енрико е бесен. Той не

може да понесе подобно безчестие. Войниците от стражата съобщават, че отново са видели Едгардо близо до развалините на старата кула Уолферанг. Заповедта е следващият път той да бъде заловен. До кладенец в парка на замъка Равенсвуд.

Лучия, придружена от придворната си дама Алиса, влиза в парка. Лучия очаква Едгардо. Алиса се опитва да я вразуми, като ѝ напомня за омразата на брат ѝ към рода на нейния любим. Лучия обаче ѝ припомня, че близо до мястото където са в момента преди много години пращадото на Едгардо убил в пристъп на ревност своята съпруга. Сянката на нещастната жена наскоро се явила пред Лучия. "Regnava nel silenzio", "Quando, rapito in estasi" – ария на Лучия. Алиса е убедена, че това предзнаменование означава, че Лучия трябва да се откаже от пагубната си любов. Идва и Едгардо. Той съобщава, че трябва да замине за Франция, но преди това смята да поиска ръката ѝ. Ужасена Лучия го спира. Дватамата си дават клетва за вечна вярност и си разменят годечни пръстени.

Втора част – Сватбата

Второ действие

Апартаментът на Енрико.

Изминали са месеци без вест от Едгардо. В действителност Енрико е забранил сестра му да получава каквито и да било писма. Той е успял да уреди и брак за сестра си с лорда. Ето че вече пристигат гостите и Артуро. Влиза Лучия. Тя напомня на брат си, че Едгардо е поискал ръката ѝ. Тогава той изважда фалшиво писмо, с което ѝ доказва, че Едгардо ѝ е изневерил. Раймондо също се включва в заговора и увещава Лучия да приеме брака.

Бална зала в замъка Равенсвуд.

Сред поканените гости повечето са политически привърженици на Аштън, дами, кавалери, военни, знатни жители на Ламермур. Те възторжено приветстват лорд Артуро Бъклоу. Енрико се опитва да обясни тъжния вид на Лучия със смъртта на майка им. Раймондо и Алиса въвеждат младоженката. Безразлична Лучия подписва брачния договор. Точно в този миг се явява Едгардо, който обявява че Лучия е негова годеница. Енрико и Артуро изваждат шпаги. Едгардо е готов да приеме боя. Между тях застава Раймондо. Той показва брачния договор. Отчаян Едгардо хвърля в краката на Лучия годечния пръстен и я проклина. "Chi mi frena in tal momento", секстет.

Трето действие

Кулата Уолфераг.

В полуразрушения замък на своите деди Едгардо се отдава на тъжни спомени. Неговата самота нарушава Енрико, който го предизвиква на дуел.

Зала за приеми.

По време на брачното тържество Раймондо обявява пред поканените, че изгубилата разума си от отчаяние Лучия е убила Артуро. След малко в залата влиза и самата Лучия. Дрехите ѝ са изцапани с кръв. Нещастната девойка не вижда никого. Тя си въобразява, че е с Едгардо пред олтара.

Пристигналия Енрико тя припознава като своя любим и го моли за прошка. "Il dolce suono".

Край гробницата на рода Равенсвуд.

Едгардо е дошъл за да се подготви за дуела. Той е готов да бъде убит от Енрико – живота вече няма никакъв смисъл за него. "Tombe dell'avi miei" – ария на Едгардо. Придворни донесат вестта, че Лучия иска да го види за последен път. Едгардо е готов да се спусне към замъка, но в същия миг камбаните известяват смъртта на Лучия. Без колебание Едгардо забива нож в гърдите си.